

Dosarul nr. 3ra-1017/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. O. Cernei)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, V. Clima, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

08 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătoria

Ion Druță
Tatiana Vieru
Maria Ghervas

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor și restituirea sumei,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului” și s-a menținut hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La data de 31 octombrie 2017, SRL ”Inima Codrului” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor și restituirea sumei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, la data de 01 septembrie 2017, aproximativ la ora 17:15, două persoane care ulterior s-au prezentat ca fiind angajați ai Serviciului Fiscal de Stat, Direcției Control Fiscal nr. 2 a SFS, DGAF mun. Chișinău, Cimpoieș Vladimir și Sandul Dan, au intrat pe teritoriul „Centrului de Agreement” din parcul „La Izvor”, sect. Buiucani, mun. Chișinău, care aparține SRL „Inima Codrului”, au procurat plăcinte, cvas și suc în sumă de 44 lei, au primit bon fiscal, s-au așezat la o masa și au consumat toate produsele procurate.

După ce au consumat produsele alimentare procurate, sau apropiat de casieră și a cerut să le numere banii din casă. În rezultatul verificării sumei din casă și raportul zilnic s-a constatat că în casierie s-a depistat suma de 1048 lei, cu 10 lei mai mult decât în raportul zilnic, adică excedentul de numerar constituia - 10 lei. Acest fapt a fost indicat în actul de control nr. xx din 01

septembrie 2017.

Totodată, în act a fost indicat precum că cet. Cimpoieș și Sandul nu a primit bonul de casă în sumă de 44 lei, costul producției cumpărate, cu toate că bonul de casă l-au primit, în caz contrar în casierie se depista excedentul de numerar mai mare inclusiv și 44 lei costul produselor procurate.

La fel, în act a fost indicat precum că cumpărătura de control a fost returnată.

A specificat că aceste date sunt false, deoarece produsele alimentare procurate au fost consumate de cetățenii Cimpoieș și Sandul, iar în casierie nu s-a depistat excedent de numerar în sumă de 44 lei, astfel nu a fost returnate nici produsele alimentare procurate, deoarece au fost consumate, și nici nu au fost returnate 44 lei, deoarece nu sau depistat în casierie.

A mai invocat că actul de control nr. xx din 01 septembrie 2017, este ilegal, întocmit cu date false, eronate.

În aceeași ordine de idei a menționat că la data de 04 septembrie 2017 a înaintat dezacordul cu actul de control nr. xx din 01 septembrie 2017.

La 28 septembrie 2017 a primit decizia nr. xx din 20 septembrie 2017 prin care s-a decis respingerea cerințelor indicate în dezacord.

La data de 20 septembrie 2017 a depus contestație la Serviciul Fiscal de Stat împotriva actului de control nr. xx din 01 septembrie 2017 și deciziei nr. xx din 20 septembrie 2017, prin care s-a dispus respingerea cerințelor indicate în dezacord.

La 30 octombrie 2017 a primit decizia nr. 209 din 19 octombrie 2017, scrisă cu niște fraze generale, declarative, inventate, prin care directorul adjunct al Serviciului Fiscal de Stat, Igor Țurcanu a decis respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

A mai relatat că drepturile prevăzute de art. 242 Cod Fiscal, nu le-au fost explicate, nu le-au fost aduse la cunoștință, la solicitarea admiterii unui avocat pentru a-și apăra drepturile, angajații SFS Cimpoieș și Sandul au refuzat categoric, declarând că avocat se permite doar în cauze penale.

A notat că deși decizia menționată mai sus nu este argumentată, motivată, nu este bazată pe careva probe, nu este în genere clar cine trebuie să achite amenda, totuși administrația SRL „Inima Codrului” s-a conformat prevederilor art. art. 252, 272 din Codul Fiscal care indică că „în caz de contestare, executarea deciziei asupra cazului de încălcare fiscală nu se suspendă dacă autoritatea care examinează contestația nu dispune altfel”, și la data de 29 septembrie 2017 a achitat amenda în mărime de 50 % potrivit art. 234 din Codul Fiscal.

Reclamanta a solicitat anularea actului nr. xx din 01 septembrie 2017, decizia nr. xx din 20 septembrie 2017 și decizia nr. xx din 19 octombrie 2017 a Serviciului Fiscal de Stat și restituirea de la contul Serviciului Fiscal de Stat a sumei de 44 lei.

Prin hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul

Buiucani, cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Inima Codrului” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor și restituirea sumei, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău apelul declarat de SRL „Inima Codrului” a fost respins și s-a menținut hotărârea din 13 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

La data de 29 mai 2018 SRL „Inima Codrului” a declarat recurs împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, reiterând poziția expusă în fața instanțelor ierarhic inferioare, recurentul a indicat că instanțele la emiterea hotărârii și deciziei pe caz nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și au interpretat eronat legea.

La fel, a accentuat că instanța de fond și cea de apel s-a bazat doar pe presupuneri, întrucât reprezentantul pârâtului nu a prezentat nici o probă care ar certifica circumstanțele reținute în actele contestate, deși potrivit Legii era în sarcina lor să probeze aceste fapte.

Recurentul a solicitat casarea deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 13 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La data de 05 iulie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a depus referință la recurs, solicitând recunoașterea recursului declarat de SRL „Inima Codrului” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 24 aprilie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 29 mai 2018, este în termen.

În acest sens CtEDO a admis faptul că instituirea unor termene pentru sesizarea instanței este o cale de realizarea a unei bune administrări a justiției, cu condiția ca impunerea acestora să nu lezeze dreptul de acces la justiție în substanța sa. De aceea, Curtea a constatat că impunerea unui termen de recurs care să curgă de la data pronunțării hotărârii, pe care părțile nu o cunosc întotdeauna, și de la data depunerii hotărârii la grefa instanței care a pronunțat-o este dovada unui formalism excesiv care a condus la anularea, în substanță, a posibilității reclamantului de a sesiza o instanță (*cauza Agatianos vs Grecia*).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la

proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Inima Codrului”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru

examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Inima Codrului”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Tatiana Vieru

Maria Ghervas